

Eenvoudige rijkdom

Wie de zestig nadert, kan omzien naar wat voorbij is. Dat is een van de prettige kanten van ouder zijn. Terugkijken is er in soorten; verbittering, verwondering, melancholie, mildheid, droefenis en dankbaarheid vormen een kleine greep uit de mogelijkheden.

Reinder Willem Hiemstra (1943) kijkt in de dichtbundel *Lichtsteert* soms terug in de tijd, maar veeleer kijkt hij in het heden om zich heen. Zijn blikveld lijkt bepaald door een Lichtsteert, het zwaailicht van een vuurtoren; op het omslag in olieverf en Oostindische inkt vormgegeven door Rolf Hiemstra. Het licht van een vuurtoren waaiert om zich heen en bezit het land slechts korte tijd. Telkens komt een detail in beeld. Voor wie tijd van leven heeft is de hele wereld te ontdekken.

Reinder Willem Hiemstra laat zijn licht vooral schijnen op de natuur; een struik, een bloem, een vogel, spinrag, klei. In een voorbijdrijvende wolk ziet hij een hond. /'Kéés - Kéés, / Kees kom hierrr./' Roept de dichter. De hond tilt zijn poot op, komt niet, maar dat is geen reden om de kinderdroom voorbij te laten gaan. /Hij hiet gien Kees / denk ik.

Hiemstra dicht over de vergankelijkheid, over de onomkeerbare loop van de seizoenen, over het Groninger land. Hij raakt aan de naderende ouderdom en de dood, merkbaar in winter en herfst en in een poes die vogels van hun eieren of jongen bevrijdt. In *Briefke aan Elly* betreurt Hiemstra met *natte troanen* een overledene. Het is een van de weinige gedichten over mensen.

Hiemstra heeft oog voor detail. Hij is een nauwkeurige waarnemer. Met korte en krachtige zinnen weet hij de natuur te beschrijven. De dichter laat zich zelden door emoties - *natte troanen* - meeslepen. Hij combineert betrokkenheid met afstandelijkheid. De compact verwoorde aandacht voor details vormt mede de charme van zijn poëzie.

Hiemstra vertelt een beeldend verhaal in enkele regels. De vrije verzen geven hun geheim niet steeds bij eerste lezing prijs, toch zijn ze goed toegankelijk. Hiemstra kijkt mild om zich heen. Hij lijkt de wereld te accepteren zoals die zich aan hem voordoet. De vijftig ruim gepasseerd en milde aanvaarding van wat er aan rijkdom in het eenvoudige te vinden is, zonder melancholie of droefenis.

En dan *grauwaarten mit spekkies en aigen olderwetse soep, vlees mit droadjes*. Kees Visscher (1930) geeft tussen de regels door veel prijs van Groninger eetgewoonten. In de bundel met korte verhalen *Veur die allain* komen diverse traditionele gerechten aan de orde. De teneur is telkens behoudend. Je weet wat je hebt, en wat je krijgt, dat is afwachten. De vastigheid van het eigen gelijk komt in anekdotische voorvallen naar voren. Kees Visscher verzamelde 28 autobiografisch getinte verhalen in deze bundel. De verhalen verschenen eerder in Groninger tijdschriften en in regionale kranten. Op een cd zijn elf van de verhalen te beluisteren. *Veur die allain* is de negende verhalenbundel van Kees Visscher.

De formule is eenvoudig. Kees Visscher gaat de deur uit. Hij ontmoet iemand en het geringste voorval is aanleiding voor een luchtige korte schets. Een oude vrouw bij de supermarkt blijkt zijn oude lerares te zijn, ooit heeft hij haar gepest en daar plukt hij na tientallen jaren nog de schuldvruchten van. Juf Strating heeft Kees de jongen uit haar klas herkend en houdt hem op afstand. Snel verteld, weinig diepgang, onderhoudend en versierd met een al dan niet belegen grap. Groot en klein leed, met klein leed verscholen in regelmatig weerkerende regenbuien.

■ LICHTSTEERT

'Lichtsteert', Reinder Willem Hiemstra. Uitgeverij Kleine Uil, 56 blz, €12,50. 'Veur die allain', Kees Visscher. Uitgeverij Staalboek Veendam, 121 blz, €15.

Dob 14.2 03